

PANENKA MARIA PO SVĚTĚ CHODILA,
SVOJEHO SYNÁČKA V ŽIVOTĚ NOSILA.
PŘIŠLA ONA, PŘIŠLA K JEDNOMU KOVÁŘI:
DEJ TE MNĚ NOCLEHY NA TÉ ČERNÉ ZEMI.

NOCLEHY NEDÁVÁM, I V NOCI KOVÁVÁM.
TŘI VELIKÉ HŘEBY KRISTU KU POTŘEBY.
JAK VEŠLA DO CHLÉVA, SYNKA PORODILA.
KOVÁŘOVA DCERA, ZDVIHNI MÉHO SYNA.

JAK JÁ HO ZDVIHNOUT MÁM, ZDRAVÝCH RUKOU NEMÁM?
NA OČI NEVIDÍM, NA UŠI NESLYŠÍM.
K ZEMI SE OHNULA, OBĚ RUCE MĚLA,
NA OČI VIDĚLA, NA UŠI SLYŠELA.

KDYBYCH JÁ BYL VĚDĚL, ŽE MATIČKA BOŽÍ,
DAL BYCH JÁ JI LEŽET VE SVÉ BÍLÉ LOŽI.
A SÁM BYCH SI LEHNUL HLAVOU NA KAMENÍ,
TO BYCH BYL UDĚLAL LIDEM NA ZNAMENÍ.